Görünmez Taç
Yavuz DEMİRKIRAN

Görünmez Taç

Yavuz DEMİRKIRAN

Parlak Everdell krallığında Prens Felix, taç giyme törenine hazırlanıyordu. Mücevherlerle kaplı kraliyet tacı, büyük salonda kadife bir yastığın üzerinde duruyordu. Felix'in dalgalı, bal sarısı saçları ve heyecanla parlayan parlak yeşil gözleri vardı. Kral olmak için sabırsızlanıyordu ama gerçek ve güven hakkında öğreneceği çok şey vardı.

Bir sabah Felix ve en iyi arkadaşı Maya, kıvırcık kahverengi topuzlu neşeli bir mutfak kızı, tacı parlatmaya gittiler. Ama kadife kutuyu açtıklarında taç yoktu! Havada yalnızca hafif bir parıltı asılıydı. 'Nerede o?' diye soludu Felix. Maya gözlerini kıstı. 'Belki görünmezdir,' dedi. 'Büyükannem bana yalan söylendiğinde kaybolan sihirli bir taç hakkında bir hikâye anlatmıştı.'

Felix kaşlarını çattı. 'Yalanlar mı? Sarayda mı?' Tam o sırada, mor cübbesi içinde uzun ve gururlu Kral Aldric telaşla içeri girdi. 'Taç yarınki törenden önce bulunmalı!' dedi. Felix babasının gözlerinin titrediğini fark etti. 'Baba, bize söylemediğin bir şey mi var?' Kral iç çekti. 'Emin olmadığım halde tacın güvende olduğunu söylemiş olabilirim.'

Kral konuşurken tahtın yanında küçük bir parıltı belirdi. Taç görünür hale geliyordu! Ama yalnızca bir an için. 'Taç, biri doğruyu söylediğinde görünüyor,' diye fark etti Maya. 'Ve biri yalan söylediğinde kayboluyor.' Felix'in yeşil gözleri kocaman açıldı. 'Öyleyse tacı tamamen görünür yapmak için saraydaki her yalanı bulmalıyız!'

Felix ve Maya, muhafızların kaptanı Sör Roland ile başladılar. Gümüş zırhı içinde dimdik duruyordu ama mavi gözleri endişeli görünüyordu. 'Sör Roland, dün gece tacı gördünüz mü?' diye sordu Felix. Roland tereddüt etti. 'Ben... taç odasını kilitlemeyi unuttum,' diye itiraf etti. 'Yorgundum ve aceleyle uzaklaştım.' Birden tacın üzerindeki bir mücevher parıldayarak göründü!

Taç biraz daha görünür oldu ama hâlâ çoğunlukla görünmezdi. 'Daha fazla gerçeğe ihtiyacımız var,' dedi Felix. Kraliyet mutfağına gittiler; orada aşçı, sevimli gülümsemeli tombul bir kadın, ekmek pişiriyordu. 'Tacı biri aldı mı?' diye sordu Felix. Aşçı kızardı. 'Bahçıvana son turtayı yemediğimi söyledim ama yedim,' diye itiraf etti. Bir mücevher daha parıldadı!

Sonra hasır şapkalı ince bir adam olan bahçıvanı buldular. Gülleri suluyordu. 'Tacı duydum,' dedi. 'İtiraf etmeliyim, karıma kapıyı tamir ettiğimi söyledim ama henüz etmedim.' O konuşurken tacın daha fazla kısmı parıldayarak göründü. Felix sırıttı. 'Gerçek onu görünür kılıyor! Devam edin!'

Haber saraya yayıldı. Hizmetçiler, şövalyeler ve hanımlar küçük yalanlarını paylaşmaya başladılar. 'Çalgıcının şarkısını sevdiğimi söyledim ama sevmedim!' dedi bir hanım. 'Arkadaşıma geç kalmadığımı söyledim ama kalmıştım!' dedi bir şövalye. Her gerçekle taç daha da parlak ve daha da katı hale geldi. Felix ve Maya sevinçle bağırdılar.

Ama taç hâlâ tamamen görünür değildi. Felix babasına döndü. 'Baba, tüm gerçeği söylemelisin,' dedi nazikçe. Kral Aldric utanmış görünüyordu. 'Krallığa tacın güvende olduğunu söyledim çünkü aptal görünmek istemedim,' diye itiraf etti. 'Dürüst olmalıydım.' O anda taç parlak bir şekilde parladı, neredeyse tamamlandı.

Yalnızca bir yalan kalmıştı. Felix derin düşündü. Sonra hatırladı: Maya'ya kral olma konusunda gergin olmadığını söylemişti ama gergindi. 'Maya, korkuyorum,' diye itiraf etti. 'İyi bir kral olamayacağımdan korkuyorum.' Maya gülümsedi. 'İşte bu gerçek,' dedi. Taç tamamen görünür hale geldi, yastığın üzerinde parıldadı! Herkes şaşkınlıkla soludu.

Kral Aldric, Felix'in yanına diz çöktü. 'Oğlum, hepimize bir ders verdin. Dürüstlük güven inşa eder ve güven bir krallığı güçlü kılar.' Elini Felix'in omzuna koydu. 'Doğruyu söyleyen bir kral, sevilen bir kraldır.' Felix içten içe ısındı. Şimdi parlak bir şekilde parlayan taca baktı ve hazır olduğunu biliyordu.

Ertesi gün taç giyme töreni başladı. Felix, kraliyet mavisi tuniği ve kırmızı pelerini içinde, dalgalı sarı saçları düzgün bir şekilde duruyordu. Taç başına yerleştirildi. 'Dürüstlük ve nezaketle hüküm süreceğime söz veriyorum,' dedi. Halk sevinçle bağırdı. Maya sarı kurdelasını salladı. Sör Roland gururla durdu. Krallık kendini hiç bu kadar birleşmiş hissetmemişti.

Felix bilgece hüküm sürdü, her zaman doğruyu söyledi ve başkalarını da aynısını yapmaya teşvik etti. Taç, güvenin simgesi olarak görünür kaldı. Ne zaman bir yalan söylense, titreşirdi ama Felix herkese nazikçe hatırlatırdı: 'Gerçek bizi bir araya getirir.' Ve halk onu bu yüzden sevdi.

Yıllar sonra Felix o güne geri baktı. Prenseslerin bile hata yapabileceğini ama bunları itiraf etmenin insanı cesur kıldığını öğrendi. Görünmez taç ona dürüstlüğün en büyük hazine olduğunu öğretti. Ve onu mutlu bir kalple taşıdı, güvenin krallığın gerçek mücevheri olduğunu bilerek.

Maya onun güvenilir danışmanı oldu ve birlikte gerçeğin kutlandığı bir krallık kurdular. Görünmez taç hikâyesi nesiller boyunca anlatıldı ve herkese dürüstlüğün güven inşa ettiğini ve bir krallığı güçlü kıldığını hatırlattı. Ve Felix, parlak yeşil gözleri ve nazik gülümsemesiyle sonsuza dek mutlu bir şekilde hüküm sürdü.

Öyleyse sevgili dostlar, bu hikâyeyi hatırlayın: bir taç yalnızca doğruyu söyleyenler tarafından görülebilir. Dürüst olun, cesur olun ve kalbiniz en parlak mücevher gibi parlayacak. Çünkü dürüstlük güven inşa eder ve güven her krallığı güçlü kılar. Son.